

André-Joseph Léonard

Srečanje ljubezni in resnice

Pot upanja za ločene
in/ali znova poročene kristjane

založba **EMANUEL**

André-Joseph Léonard

Srečanje ljubezni in resnice

Pot upanja za ločene
in/ali znova poročene kristjane

založba **EMANUEL**

Naslov dela: Srečanje ljubezni in resnice
Podnaslov: Pot upanja za ločene in/ali znova poročene kristjane
Naslov izvirnika: L'Eglise vous aime
Avtor besedila: André-Joseph Léonard
Spremna beseda: Marjan Turnšek
Izdaja: prva

Prevod: Lucija Rifel
Lektoriranje: Urška Willewaldt
Oblikovanje naslovnice: Jerneja Muhič
Prelom notranjosti: K8 dizajn
Tiskano v Sloveniji.
Naklada: 800 izvodov

Izdala in založila: Založba Emanuel d. o. o., 2013
<http://zalozba-emanuel.si>
Naročila: narocila@zalozba-emanuel.si
031 705 792

© Založba Emanuel d. o. o., 2013, za izdajo v slovenskem jeziku

© 2012 Editions de l'Emmanuel; 89 Bd Auguste Blanqui – 75013 Pariz (Francija);
ISBN: 978-2-35389-135-1, za izdajo v francoskem jeziku

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-45

LÉONARD, André-Joseph

Srečanje ljubezni in resnice : pot upanja za ločene
in/ali znova poročene kristjane / André-Joseph Léonard ;
[prevod Lucija Rifel]. - 1. izd. - Ljubljana : Emanuel, 2013

Prevod dela: L'Eglise vous aime

ISBN 978-961-93487-1-0
267533312

Spremna beseda

Voda in ogenj hkrati

Pastorala ločenih in ponovno poročenih ali živečih v zunajzakonskih skupnostih je še velika »siva lisa« v našem pastoralnem prizadevanju. Toliko večjo zahvalo si zato zaslužijo tisti redki, ki se s pastoralno skrbjo dobrega pastirja posvečajo tem bratom in sestram, ki velikokrat doživljajo hude notranje stiske in tavajo v brezizhodnih položajih. Včasih se mi zdi, da se vsaj globoko verni, ki jih je življenje tako »presenetilo« ali mogoče doletelo nepripravljene, počutijo kot voda in ogenj hkrati. V sebi nosijo krščanski ideal zakonskega življenja, ki ga pa njihova konkretna situacija odnosa z ljubljeno osebo izključuje. Prepričan sem, da je Jezus postal človek tudi zaradi njih in da želi znova in znova priti tudi k njim.

Zato sem hvaležen založbi Emanuel, da je v roke pastoralnim delavcem, a tudi vsem »prizadetim« ter njihovim domačim in prijateljem, potisnila knjigo belgijskega sobrata škofa msgr. André-Josepha Léonarda »*Cerkev vas ljubi*«, ki v slovenskem prevodu nosi smiselni naslov »*Srečanje ljubezni in resnice*«. Da, Cerkev, torej mi, ljubi tudi te brate in sestre, ne da bi bežala od resnice. Za njihov položaj ni lahke in dokončne rešitve. A v Bogu je vedno rešitev. To upanje nam ostaja in nas opogumlja, da začnemo dialog življenja s temi ljudmi; dialog, ki je del duhovnega boja, ki ga bijejo oni in ga moramo z njimi biti tudi mi.

Zelo si želim, da bi knjiga med nami, in zlasti med pastoralnimi delavci, prebudila željo po tem, da bi si upali

za ločene in civilno ponovno poročene ali živeče v zunajzakonski skupnosti storiti kaj več. Zakonske skupine so že marsikje postale redni del zakonske in družinske pastorage. Nekaj podobnega bi bilo nujno potrebno storiti tudi za tiste, ki so doživeli tak ali drugačen zakonski brodolom in so se odločili za nov odnos, čeprav se ob tem zavedajo, da njihova odločitev ni v skladu z učenjem Cerkev in s tem ne v skladu s prvotno Božjo idejo o življenju moža in žene. Eno je gotovo: Jezus se jim želi približati in ostati v njihovi bližini. To pa pomeni, da imajo svoje mesto tudi v občestvu Cerkev, župnije. Poslani smo, da jim pomagamo to mesto odkriti in ga graditi naprej, vedno bolj ozaveščati njihovo stanje in v njem najdevati njim primerne oblike cerkvenega življenja. Ti ljudje so si velikokrat zavestno naložili križ »obrobnosti« v Cerkvah, a je vseeno to križ, ki ga je težko nositi. Zato potrebujejo cerkveno občestvo, da jim na poti pomaga; in to v resnici in ljubezni.

Pomagajmo tem bratom in sestram sprejeti resnico o njih samih, ki jih bo osvobodila, a naredimo to tako, da jo bodo odkrili v ljubezni, obkroženi z našo ljubeznijo, ki ne obsoja, ne moralizira, ampak po Jezusovem zgledu stoji ob strani kot trdna opora. Naj nam vedno zveni v ušesih Jezusov glas: *»Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo ... Te ni nihče obsodil? ... Tudi jaz te ne obsojam«* (Jn 8,7.10–11).

Naj knjiga prinese med bralce veliko miru in poguma na poti iskanja pravih korakov k preizkušnim bratom in sestram, ki želijo ohranjati živo občestveno vez s Cerkvijo, čeprav je v polnosti ne morejo živeti.

+ Marjan Turnšek
mariborski nadškof

Uvod

Knjigi na pot

Zahodne Cerkve se spopadajo z zahtevnim vprašanjem, kako prilagoditi pastoralo ljudem, ki so doživeli neuspeh v zakonskem življenju: razdrtje zakonskega skupnega življenja, razvezo, novo civilno poroko. In ker so se marsikje že razširile tako imenovane »samovoljne« pastorale od popolne strogosti do pretiranega popuščanja, je odgovor na vprašanje še toliko pomembnejši.

Besedilo sem napisal na podlagi pogovorov s sobrati škofi in številnih prebranih del, črpal sem tudi iz škofijskih konferenčnih razprav in srečanj, kjer sem se lahko družil z zakonci, ki so razdrli skupno zakonsko življenje, se razvezali ali se znova poročili. Nato sem besedilo izročil v kritičen pregled številnim osebam in instancam, ki se ukvarjajo s to tematiko. Hvaležen za vsa njihova mnenja sem prevzel odgovornost in dokončno oblikoval pričujoče delo. Ne gre za uradni ali pravni dokument. Vprašanja so seveda obravnavana z vso ustreznostjo in natančnostjo, v preprostem in vsem razumljivem jeziku, ki dopušča spregovoriti tako srcu kot razumu. Številni, ki so z zakoncem razdrli skupno življenje, se razvezali ali znova poročili, so mi prijazno zatrdili, da so v teh vrsticah našli zahtevno tolažbo.

V tej knjigi sem zajel samo problematiko neuspešnih zakonov in ne celotne družinske pastorale. In to na takšen način, ki bi moral pravzaprav prežeti vso pastoralo: z veliko spodbude in poln upanja.

Spodbude mladim parom in povezanim družinam

Družinska pastorala je predvsem usmerjena v spodbujanje in opogumljanje najprej srečnih, povezanih parov in družin, da bi lahko vztrajali na poti resnične in zahtevne ljubezni.

Praznik Marijinega obiskanja sorodnice Elizabete, ki nagovarja predvsem mlade zakonce z otroki in noseče žene, je zelo zgovoren. Kot škof v Namurju sem ga več let na poseben način doživljal v Beauraingu.¹ V Marijinem svetišču se je zbralo nekaj sto ljudi. Mnogo mladih očetov in mater ter množica živahnih otrok. Videti je bilo kar lepo število zaobljenih trebuščkov: bodočih mamic, ki so svoje otroke še nosile v varnem zavetju ... Prizor obiskanja spregovori na srce vsakega človeka. V ospredju sta osebnosti, ki ju ne vidimo, a imata odločilno vlogo: Jezus pod Marijinim in Janez Krstnik pod Elizabetinim srcem. Med obhajanjem svete maše sem si ob pozdravu miru vzel dovolj časa, da sem sprejel vse navzoče družine in jih, še preden so pristopile k obhajilu in pred oltar odložile svečko, osebno blagoslovil v imenu Očeta (na očetovo čelo), v imenu Sina (na materino čelo) in v imenu Svetega Duha (na prihajajočega otroka ali na otroke, ki so se že rodili). To so bili trenutki, v katerih so mi zakonci na kratko zaupali zakonske težave, zdravstvene težave zakonca ali otrok, tudi prizadetosti ali okvare, ki so jih odkrili pri še nerojenih otrocih ... Obenem so bili to trenutki ponosa in hvaležnosti. Ponosa, ker je Gospod sprejel otroke, tudi še nerojene! In hvaležnosti za veselje v družini. Potem smo se pri obhajilu skupaj izročili Gospodu. Hvala laikom, ker so si

¹ Znano Marijino svetišče v Belgiji, tudi kraj Marijinih prikazovanj (op. ur.).

zamislili tako družinsko praznovanje in ga razširili po vseh regijah. Kolikokrat se mi je še pozneje med pastoralnimi obiski zgodilo, da so k meni pristopile matere in mi dejale: »V Beauraingu ste blagoslovili otroka, ko je bil še v trebuhu, naj vam ga predstavim zdaj, ko je že na svetu!«

Spodbude žrtvam neuspehli zakonov

Družine zares potrebujejo tovrstne in mnoge druge spodbude. Toda ne samo družine, ki so povezane in srečne – kolikor je pač možno to biti na tem svetu – temveč tudi družine in osebe v zakonskih ali družinskih preizkušnjah. Prav teh je v naši tako imenovani napredni družbi zelo veliko. V zahodnoevropskih državah razpade približno vsak tretji zakon. V večjih mestih se delež razpadlih zakonov povzpne celo na polovico. Gre za resen družbeni pojav, ki ne prizadene samo zakoncev, temveč tudi otroke. Ena sama človeška in duhovna zmeda!

Resnico povezati z usmiljenjem

Nastale okoliščine so Cerкви v največji pastoralni izziv. Kako dajati spodbude razpadlim ali na novo sestavljenim družinam, kako jih sprejemati in jim pomagati v ljubezni in resnici Jezusovega srca? Kako jim prinašati Gospodovo usmiljenje, z vso potrpežljivostjo in zahtevnostjo obenem?

Med obiskovanjem dekanij sem vsakokrat pripravil pogovor o najpomembnejših vprašanjih o ljubezni in družini. Govoril sem tudi o boleči problematiki razpadlih zakonov.

Več kot očitno je, da je učenje Cerkve s tega področja večinoma zelo slabo poznano. Ko pa ga poskušamo uvideno in potrpežljivo razložiti, je sprejeto z neverjetno in pravo odprtostjo srca.

Podobno doživljam na večdnevni srečanjih za zakonce, ki so razdrli skupno življenje, se razvezali ali znova poročili. Srečanja ob podpori škofijskega urada za družinsko pastoralo pripravljajo kristjani, ki so se tudi sami znašli v takšnih okoliščinah. Tudi sam sem povabljen k sodelovanju. Na samem začetku je srečanje težavno, v določenih trenutkih celo napeto, a na koncu vedno blagoslovljeno. Zbere se sto do dvesto ljudi, včasih tudi več. Na programu so predavanja, pričevanja, pogovor v skupinah, molitev in adoracija. Za številne je velika sreča že to, da se čutijo sprejeti, da pripadajo Cerkvi, da lahko spregovorijo o lastnem trpljenju in upanju. Velikokrat privre na dan jeza nad učenjem Cerkve, kakor ga ljudje navadno doumejo. V teh dneh je mogoče prebresti del poti. Vedno v resnici in ljubezni. Predavanja in pričevanja so popolnoma zvesta božji Besedi in Cerkvi, tudi v najmanjših podrobnostih. Vse se odvija v celovitem spoštovanju posameznikove poti in z globokim občutkom do raznovrstnosti odtenkov. Tudi tu se je izkazalo, da je resnica Kristusa in Cerkve lahko pozitivno sprejeta, kadar jo umestimo v dobronamerno in potrpežljivo ljubezen in je ne kažemo v obliki seznama prepovedi.

Tako je treba predstaviti različne teme

V tem duhu bi tudi želel obdelati številna pastoralna vprašanja, ki so zelo pomembna, a obenem občutljiva. Predstavil jih bom postopoma, drugo za drugim, in razkrival številne dejavnike znotraj posamezne teme. Glavne teme, na katere se potem pripenjajo še drugi razmisleka vredni dejavniki, si sledijo tako:

1. Pomen krščanske priprave na zakon;
2. Zvestoba milosti zakramenta;
3. Soočanje z neizogibnimi preizkušnjami;
4. Brezizhodni primeri;
5. Ugotovitev ničnosti zakona;
6. Zvestoba zakoncu, ki ga ni;
7. Težave, ki nastopijo ob ponovni civilni poroki;
8. Mesto razvezanih, ki so se znova poročili, v Cerkvi;
9. Prejemanje evharističnega obhajila;
10. Pravi pomen ravnanja po vesti.

Pred pisanjem sem prosil za milost Svetega Duha, da bi na vsa ta občutljiva vprašanja odgovoril po Kristusovem srcu in da bi vsaka izražena poved vodila k resnici in Očetovemu usmiljenju!

msgr. A.-J. Léonard,
nadškof škofije Mechelen-Bruselj